

Nationalisatie SNS Reaal Bankensector heeft slecht imago. Toch willen topstudenten hier, in tegenstelling tot VS, graag bankier worden

Tuig? Wij vinden banken mooi

Werken bij een bank lonkt, ondanks het debacle bij SNS. Topstudenten van de Erasmus Universiteit vinden de sector „dynamisch”. „We hebben banken nodig, kunnen niet zonder ze.”

Door onze redacteur
CAMIL DRIESSEN

‘Londen is wel gaaf hoor.’ Een lange blonde student, strak in het pak, heeft het over de City: het internationale bankiersparadijs. „Ja, als je binnen vijf jaar een burn-out wil krijgen”, antwoordt een ander. „Nou, je hebt dan wel genoeg geld verdiend voor de rest van je leven”, brengt een meisje in. „Of alles opgesnoven”, grapt iemand.

Het is pauze tijdens de Van Lanschot Bankiers-workshop op de Erasmus Recruitment Days in Rotterdam. Vierentwintig topstudenten die masters volgen als Financial Economics zijn uit een veelvoud van aanmeldingen door de bank geselecteerd om deel te nemen aan hun workshop. In groepjes moeten ze hun beleggingsportefeuille door een economische tijden slepen en een zo hoog mogelijk rendement halen.

Naast Van Lanschot jagen ook andere financiële instellingen als ABN Amro, ING en Rabobank in Rotterdam op talent. En hoewel ook de overheid en multinationals zijn vertegenwoordigd, zijn de bedrijven uit de financiële sector het populairst onder de 2.405 deelnemende studenten, zegt voorzitter Jesper Drenthen van de Recruitment Days.

„De markt heeft altijd gelijk, ont hou dat maar”, vertelt Van Lanschots regiodirecteur beleggen Mario Woudenberg. In een benaamd klaslokaal buigen de studenten zich in groepjes over *The Van Lanschot Times*, die is gevuld met krantenkoppen als ‘Interbancaire rentetarieven stijgen’ en ‘Dollar sterker ten opzichte van Euro’. Aan de studenten om het economische klimaat in te schatten en hun geld op de juiste manier te spreiden over obligaties, liquiditeiten en andere categorieën.

Groep 4 – die vooral uit vrouwen bestaat – wint. Er is dan ook de nodige beleggingservaring. „Ik zit zelf in Acomo”, vertelt Tatum Kaptein (23). Acomo staat voor grondstoffenhandelaar Amsterdam Commodities. Ze doet een master Finance and Investments aan de Rotterdam School of

Management. Sinds 2008 belegt Kaptein met haar spaargeld. Bij Acomo – dat nu 14 euro waard is – stapte ze in op 4 euro. Kaptein vindt banken mooi. Haar vader zit in de bankenwereld en ze heeft een bijbaan op de afdeling kredietmanagement van de Rabobank. „Het is dynamisch en met de crisis is er wel wat te beleven.”

Het SNS-echec heeft ze niet heel goed gevolgd, maar ze is er wel van geschrokken. In de slechte naam van de sector zegt ze een „uitdaging” te zien om vertrouwen terug te winnen. „Je weet dat de bankenwereld altijd zal bestaan. We hebben banken nodig en kunnen niet zonder.”

De reputatie van de financiële sector is niet best en ze heeft de economie niet mee. Uit cijfers van de Nederlandse Vereniging van Banken blijkt dat het aantal werknemers in de Nederlandse bankenwereld sinds het hoogtepunt in 2000 daalde van 129.000 werknemers naar 90.800 vorig jaar. Toch willen mensen er nog steeds graag werken. In werkgeversonderzoeken doet de Rabobank het al jaren goed, en ook banken als ABN Amro en ING zijn nog in trek.

Werknemers laten de bankenwereld dus niet links liggen; ook niet de talenten die bijna zijn afgestudeerd en de arbeidsmarkt gaan betreden. Wat waarschijnlijk meespeelt is dat er nu eenmaal niet heel veel banen voor het oprapen liggen in deze tijd.

„Traineeships bij banken zijn nog steeds populair”, zegt Emma Landstra die zich voor Ebbinge & Company richt op campus recruitment van de 5 procent beste financiële studenten. Wel zegt Landstra dat de bovenlaag nu breder kijkt dan voorheen. „Niet alleen naar banken of consultants, maar ook naar multinationals.”

Maurits van Vloten Dissevelt (24), die een master Financial Economics doet in Rotterdam, is er nog niet over uit. „Er is in ieder geval veel behoefte aan kennis in de sector als je ziet wat er mis is gegaan.” Hij volgt de Van Lanschot-workshop maar twijfelt nog of hij voor de bankenwereld gaat. Het gevoel dat hij bij een bedrijf

krijgt is voor hem cruciaal – niet de stapels ponden die in de Londense City liggen te wachten.

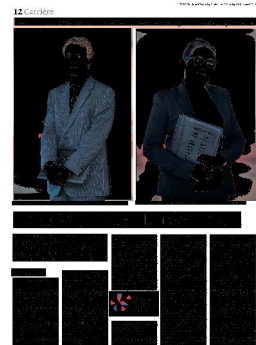
„Vijf jaar geleden hadden veel financiële studenten de wens om investmentbanker in Londen te worden, dat is het nu niet meer per se”, zegt Landstra. De student van tegenwoordig is minder met geld bezig. Uit periodiek onderzoek van Ebbinge onder 2.500 studenten komt naar voren dat ze tegenwoordig meer kijken naar ontwikkelingsmogelijkheden en de impact die ze in een bepaalde functie kunnen maken.

„Waarom kiezen jongeren nog voor de financiële sector? Het vertrouwen van de consument is tot onder het nulpunt gedaald en bankiers worden gezien als boeventuig.” Martijn Verhoef (27, zie foto op de cover), *‘trainee business banking’* bij financieel detacheerder Welten, stelt de vraag en beantwoordt hem. „Ik voel me geroepen om het tegendeel te bewijzen.” Een morele roeping bijna. Zijn vader was hypotheekadviseur en dat vond de jonge Martijn machtig. Nu spreekt hij van „liefde voor de financiële dienstverlening”. Daarmee hoopt hij over vijf jaar een gewilde *young professional* in de bankenwereld te zijn.

De bonussen die de top bij veel bedrijven krijgt, noemt hij belachelijk hoog. „Waar zijn we mee bezig? Aan de onderkant moeten mensen eruit.” Wel vindt Verhoef dat ‘Den Haag’ qua regels te ver gaat. „Het slaat door. Nog meer regels maken de financiële sector kapot. Wij moeten als bank ook nog kunnen ondernemen.”

‘Ik voel me geroepen het tegendeel te bewijzen’

Volgens Maurits van Vloten Dissevelt (24) is er veel behoefte aan kennis in de sector.

Ook de vader van Tatam Kaptein (23) zit in de bankwereld. Foto's: Ivy Nijoldtjen

